

Ny mindesten ved Klosterkirken

Menighedsrådet ved Horsens Klosterkirke overvejer i samarbejde med den lokale korshærspræst at rejse en mindesten for afdøde udsatte borgere

Af korshærspræst Jakob Hjørnholm

Som Korshærspræst for byens udsatte borgere er det sjældent, at jeg har barnedåb, da børnene som regel er fjernet inden, og bryllupper er yderst sjældne, da sociallovgivningen gør det svært for socialt udsatte at bo under samme tag. Til gengæld har jeg en del begravelser. Statistikken siger, at socialt udsatte i gennemsnit dør 22 år før andre, så begravelserne fylder en del. Begravelserne er ofte velbesøgte, da kammeraterne gerne vil vise deres sidste respekt for den afdøde, og som regel holder vi efterfølgende begravelseskaffe på Varmestuen. I tidsrummet fra døden til bisættelsen har vi et billede stående af afdøde omgivet af to lys, så der bliver mulighed for at mindes afdøde.

Ganske ofte står jeg i den situation, at de pårørende kun har haft sporadisk kontakt med afdøde, og lige så ofte står de i en økonomisk trang situation på grund af den såkaldte sociale arv, og har ikke råd til selv at stå for bisættelsen. Det medfører, at der bliver tale om en såkaldt kommunal begravelse, hvor liget bliver

brændt og sat ned i de ukendtes grav. De pårørende må ikke vide hvor eller hvornår urnen skal nedsænkes, og de har ikke ret til at få noget af den afdødes bohave. Det betyder, at de ikke har noget sted at gå hen med deres sorg. Det er en situation, som man ikke engang vil byde sin hund. Lille Fido får ofte en lille mindesten i haven eller på en dyrekirkegård.

Klosterkirkens menighedsråd overvejer derfor at opstille en mindesten for afdøde udsatte på plænen ved kirken. Det giver mulighed for, at afdødes familie og venner får et sted, hvor de kan gå hen og mindes deres mistede kære. Det er fantastisk at have et menighedsråd, som i den grad tager hensyn til Jesu Kristi egen menighed bestående af toldere og syndere.

Det bliver, hvis det vedtages, en af de første mindesten af sin art i landet. Der står i forvejen en på Halmtorvet i København, ved skurbyen i Ålborg, ved Møltrup Optagelseshjem og i Fredericia. Jeg er rigtig glad og stolt over, at Klosterkirken i Horsens overvejer at indgå i denne smukke kæde af mindesten for ofrene for skiftende regerings socialpolitik. Med den generelle stigmatisering af mennesker på samfundets bund, som står over for et arbejdsmarked, som ikke er motiveret for at tage imod dem, og som alligevel skal leve med daglige bebrejdelser om dovenskab, så er det fantastisk, at kirken som modvægt til dette anerkender dem som værdige mennesker med samme krav på respekt som byens øvrige borgere.

Tusind tak og god sommer.